

Sygn. akt III Kow.953/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 30.07.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekretarz sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Ireny Wojcieszak oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego S. M. s. S.** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396).

postanawia:

umorzyć postępowanie wykonawcze w przedmiocie zezwolenia **skaz. S. M. s. S.** i L., ur. dnia (...) w G., nr PESEL (...) **na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 165 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 26.03.2013r., sygn. akt IJK 1905/11 za czyn z art.178a§1kk.

UZASADNIENIE

Skazany S. M. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego, uzasadniając go potrzebą wsparcia finansowego schorowanej matki, która jest w podeszłym wieku oraz osobistej pomocy w codziennych czynnościach jak również nadzorowania swojej firmy.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 oraz ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Z kolei z art. 7 wynika, że przepisy ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Jak ustalono, S. M. od dnia 19.05.2015r. odbywa karę zastępczą 165 dni pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie sygn. akt II K 1905/11 Sądu Rejonowego w W..

Wskazać należy, że od 1.07.2015r. obowiązuje stan prawny, który w odmienny sposób reguluje rozstrzygnięcie w przedmiocie wyrażenia zgody na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Zgodnie z treścią art. 14 ust 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) „w stosunku do skazanych, wobec których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności i którzy spełniają warunki określone w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia

wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), stosuje się przepisy dotychczasowe”.

Z tego zapisu jednoznacznie wynika, że Ustawodawca ograniczył dalsze stosowanie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, tylko do osoby skazanej prawomocnie na karę pozbawienia wolności, w tym także z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z ustawy o systemie dozoru elektronicznego jednoznacznie wynika, że zasady wskazane w tej ustawie można stosować do zastępczych kar pozbawienia wolności jedynie z uwagi na treść art. 7. Takiego odniesienia nie ma w omawianym przepisie art.14 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541). Zatem obecnie z uprawnień zawartych w ustawie o systemie dozoru elektronicznego nie mogą korzystać skazani na zastępcze kary pozbawienia wolności, albowiem wobec nich przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541), orzeczono prawomocnie kary grzywny bądź kary ograniczenia wolności.

Z tych powodów należało postanowić jak na wstępie.